

4. Is de hel een echte plek?

Uit de serie: *Eeuwigheidsinzichten*

YouTube Video Link: https://youtu.be/_bYQM48KHfM

Hel: een onderwerp dat niet vermeden moet worden

Vandaag pakken we een onderwerp aan dat vaak door pastors en leraren wordt vermeden, een onderwerp dat velen van ons liever zouden ontwijken als het mogelijk is, namelijk de hel. Er is een verhaal over C.S. Lewis die naar een preek van een jonge predikant luistert over Gods oordeel over de zonde. Aan het einde van zijn preek verklaart de jongeman: "Als je Christus niet als Redder accepteert, zul je te maken krijgen met ernstige eschatologische* consequenties!" Na de dienst vroeg Lewis: "Zeg je dat iemand die niet in Christus gelooft naar de hel zal gaan?" "Precies," antwoordde de jongeman. "Vertel het dan duidelijk," antwoordde Lewis.

Hoewel we ons misschien ongemakkelijk voelen bij het bestuderen ervan, is het onderwerp belangrijk voor ons allemaal.

* <https://nl.wikipedia.org/wiki/Eschatologie>

Sommigen zouden kunnen vragen: "Kunnen we het onderwerp hel niet gewoon vermijden, er zijn genoeg andere onderwerpen die van belang zijn?" Charles Spurgeon, de beroemde Engelse predikant, merkte ooit op: "Denk licht over de hel, en je zult licht over het kruis denken. Denk weinig aan het lijden van verloren zielen, en u zult spoedig weinig denken aan de Redder die u daarvan verlost." Veel mensen schuwen het om over de Hel te praten, omdat ze de dood liever als het einde zien, terwijl het in realiteit slechts het begin is. We zullen beter waarderen wat Jezus voor ons aan het kruis heeft volbracht als we bedenken waar we naartoe zouden gaan voordat we tot Christus kwamen.

Bijna-doodervaringen van de hel

Zoals eerder in deze serie vermeld, is er tegenwoordig veel belangstelling voor het onderwerp leven na de dood en bijna-doodervaringen. Het is gemakkelijk om een boek over dit onderwerp te vinden want er zijn er inmiddels velen uitgegeven. In de eerste studie van deze serie hebben we het boek van Dr. Raymond A. Moody, *Life After Life*, onderzocht, dat de ervaringen van 150 mensen onderzoekt die bijna-doodervaringen (NDE's) hebben meegemaakt. Een andere arts, Dr. Maurice Rawlings, meldt in zijn boek *To Hell and Back*, waarin hij ook onderzoek doet naar NDE's, dat sommige personen de hel hebben meegemaakt, maar dat die herinneringen binnen een paar dagen werden onderdrukt. Hij stelde dat mensen zich over het algemeen positieve ervaringen herinneren en de negatieve vergeten. Dus als het interview ook maar een klein beetje wordt uitgesteld - dagen, weken of maanden later - herinneren mensen zich doorgaans alleen de positieve ervaringen.

Dr. Rawlings vertelt over het uitvoeren van reanimatie bij een patiënt met een pacemaker die bijna dood was. De patiënt bleef bij bewustzijn komen en smeekte Dr. Rawlings om voor hem te bidden terwijl hij schreeuwde en beweerde dat hij in de hel was. Hoewel Dr. Rawlings aarzelde om voor de man te bidden omdat hij zelf geen gelovige was, bad hij uiteindelijk toch vanwege de nood van de man en vroeg Jezus Christus om hem uit de hel te houden. De man kalmeerde onmiddellijk en stopte met schreeuwen. Dr. Rawlings merkt op dat dit incident een diepe indruk op hem maakte en hem ertoe bracht zijn leven aan Christus te geven. Hij is geen theoloog of predikant; hij is eerder een toegewijde arts die de ervaringen van patiënten die hij reanimeerde, documenteerde.

Veel mensen beweren bijna-doodervaringen te hebben gehad, maar er is geen manier om te weten welke daarvan geldig zijn. Het is aannemelijk dat als God Paulus in de derde hemel heeft opgenomen (2 Korintiërs 12:2), en als Stefanus Jezus aan de rechterhand van de Vader zag staan voordat hij stierf (Handelingen 7:56), dat er vandaag de dag ook mensen zijn die een glimp hebben mogen opvangen van wat er na dit leven ligt. Sommigen willen ons laten geloven dat iedereen, ongeacht hun geloof of levensstijl, verwelkomd zal worden door het schitterende licht en een vredige eeuwigheid zal binnengeleid worden. Dit komt echter niet overeen met de Schrift en dus ook niet met overgeleverde verhalen hoe lasting verifieerbaar ook. Satan probeert ware verhalen te vervalsen en sommigen te misleiden door ze te laten geloven dat alle wegen naar God leiden. Sommige bijna-doodervaringen verheerlijken God misschien en kunnen waar zijn, maar ons geloof moet rusten op wat God in Zijn Woord heeft gesproken.

Onze missie als christenen is om mensen te redden van Satans controlerende beheersing van hun leven, zodat ze niet van God gescheiden worden en naar een plek worden gestuurd die bekend staat als de hel. Ieder mens wordt diep geliefd door God, en Hij wil niet dat ook maar iemand verloren gaat, maar liever dat iedereen tot bekering komt (2 Petrus 3:9). Maar wat als ze dat niet doen? Wat als ze sterven zonder Christus te kennen? Wat als ze niet reageren op Gods boodschap van liefde en uitnodiging om bij Hem in de hemel te komen verblijven? Bij de wederkomst van Christus zal Hij de schapen (gelovigen) scheiden van de bokken (ongelovigen), en Jezus zei twee keer dat de straf voor de duur van de eeuwigheid zou zijn.

Is de dood de staat van totale verdelging?

Sommigen beweren dat de hel de plek is waar iemand die Gods vrije vergeving voor zonden verwerpt, vernietiging tegemoet gaat. De term vernietiging betekent "tot totale ruïne of niet-bestaan reduceren; volledig vernietigen, uitroeien en nietig verklaren." Nogmaals, we moeten goed kijken naar wat Jezus zei:

Dan zal hij tegen degenen aan zijn linkerhand zeggen: 'Ga weg van mij, jullie die vervloekt zijn, in het eeuwige vuur dat bereid is voor de duivel en zijn engelen. Want ik had honger en jullie gaven me niets te eten, ik had dorst en jullie gaven me niets te drinken, ik was een vreemdeling en jullie hebben me niet uitgenodigd, ik had kleren nodig en jullie hebben me niet gekleed, ik was ziek en in de gevangenis en jullie hebben niet voor me gezorgd.' 'Zij zullen ook antwoorden: 'Heer, wanneer hebben we u hongerig of dorstig gezien of als vreemdeling of wanneer had u kleding nodig of was u ziek of in de gevangenis, en hebben we u niet geholpen?' 'Hij zal antwoorden: 'Ik zeg u de waarheid: al wat u niet voor één van de minste van dezen hebt gedaan, hebt u niet voor Mij gedaan.' 'Dan zullen zij heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven (Matteüs 25:41-46, nadruk toegevoegd).

Jezus gebruikte hetzelfde Griekse woord twee keer in de bovenstaande passage om het eeuwige vuur en de eeuwige straf te beschrijven (vv. 41 & 46) en één keer om de eeuwige gelukzaligheid van Zijn volgelingen te beschrijven (v. 46). Het Griekse woord aiōnios betekent "Eeuwig, eeuwigdurend. Wanneer het verwijst naar het eeuwige leven, betekent het het leven dat van God is en daarom niet gebonden is aan de beperkingen van de tijd." Dat suggereert geen vernietiging. Jezus' duidelijke leer is dat iedereen die het Evangelie verwerpt en blijft zondigen, aan het einde van zijn leven eeuwige straf zal ondergaan.

Svetlana Stalin, de dochter van Josef Stalin, die Rusland leidde van 1922 tot 1953, was aan de zijde van haar vader toen hij op sterven lag. Ze verklaarde dat ze nooit meer naast een ongelovige zou zitten die stervende was, en zei dat ze hem schoppend en schreeuwend naar de hel zag gaan. "Het is vreselijk om in de handen van de levende God te vallen" (Hebreeën 10:31). Voltaire stierf schreeuwend van de pijn, net als koning Karel IX van Frankrijk, David Hume en Thomas Paine. C.M. Ward, sprekend namens degenen die God echt kennen, zei: "Er is nog nooit een christen bekend geweest die op zijn sterfbed zijn woorden heeft herroepen."

Velen van ons hebben zich afgevraagd: "Waarom zou een liefdevolle God iemand naar de hel sturen?" Hoe slecht moet iemand zijn om daarheen gestuurd te worden? Is er een zonde die als één teveel telt? Het is echter niet zozeer een kwestie van iets verkeerd gedaan te hebben, het is veeleer een instellingsfout, een fout van de houding, met andere woorden: een kwestie van geloof om het maar eenvoudig te stellen.

Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om de wereld te veroordelen, maar om de wereld door hem te redden. Wie in hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van Gods enige Zoon (Johannes 3:16-18, nadruk toegevoegd).

De Schepper God heeft de weg naar verlossing gelegd. De realiteit is dat het hele menselijke ras tekortschiet voor wat betreft Gods ideaal voor het leven. Niemand van ons kan beweren dat we nooit hebben gezondigd. Als je ook maar één keer hebt gezondigd, is dat genoeg om je voor een zondaar uit te maken. We lijden allemaal aan dezelfde aandoening. Het vervelende van zonde is, dat het ons voor eeuwig van God scheidt. Jakobus drukt het zo uit: "Want wie de hele wet onderhoudt, maar op één punt struikelt, is schuldig aan het verbreken van alles" (Jakobus 2:10). Als er een andere manier was geweest voor God om je naar de hemel te krijgen, afgezien van het sturen van Zijn Zoon om Hem een wrede en martelende dood te laten sterven, zou je dan niet denken dat God daarvoor zou hebben gekozen? God heeft de mensheid het geschenk van de vrije wil gegeven, waarmee de mens gekozen heeft en nog kiest om tegen Gods instructies in te gaan. Echter, Zijn rechtvaardige inborst vereist dat rebellie wordt bestraft: Hij kan het simpelweg niet over Zijn Kant laten gaan. Zo werkt het bij ons mensen onderling ook: als er een regel wordt gesteld en deze wordt overtreden en er volgt geen consequentie, dan neemt de chaos en de onzekerheid hand over hand toe en raken we steeds verder van huis: de mensen zouden elkaar tenslotte zomaar kunnen vermoorden en ermee weggelaten. Wij mensen doen er ook alles aan om de orde te handhaven met behulp van wetten, handhaving en rechtspraak, tot en met gevangenisstraffen aan toe, dus zo gek is het niet dat God gerechtigheid eist. Een heilige God kan zonde in Zijn aanwezigheid niet toestaan: "Uw ogen zijn te rein om het kwaad aan te zien; u kunt onrecht niet verdragen" (Habakuk 1:13). God accepteert de keuze van een rebel die weigert zich te bekeren, omdat Hij hem die vrijheid toestaat, maar er zullen consequenties volgen.

Ingegeven door een intense liefde voor de mensheid, initieerde God een reddingsplan. De bovenal geliefde Zoon van God, Zijn Eerste die van het begin al bij Hem was, nam een menselijke vorm aan en werd een als zodanig de vervanger: om de plaats in te nemen van de rest van de mensheid, die zich schuldig heeft bevonden aan allerhande overtredingen. Hij droeg daarbij Zelf de straf of de consequentie die er stond op het overtreden van Gods Wet, namelijk de eeuwige afscheiding, het niet meer kunnen bestaan voor Gods ogen, oftewel de dood, de totale uitwissing van het bestaan. Op deze manier wordt aan Zijn noodzaak voor gerechtigheid tegemoet gekomen, er werd Hiermee genoegdoening verleend. Deze

gebeurtenis, het plaatsvervangend lijden van Jezus Christus, maakte de weg vrij waardoor Hij in liefde iedereen kan redden die zich tot Hem wendt en in gehoorzaamheid aan het Evangelie wandelt.

Maar, zal iemand vragen: wat als iemand het Evangelie nog nooit heeft gehoord, is deze persoon dan gedoemd voor eeuwig uitgewist te worden?

In dat geval moeten we vertrouwen op de goedheid van God en Zijn vermogen om het hart van iedereen te kennen. We weten niet wat er door iemands gedachten gaat in zijn of haar laatste momenten van de overgang van het aardse rijk naar het volgende, maar we weten dat de Schrift ons aanspoort om te reageren wanneer Zijn Geest ons hart overtuigt: Want Hij zegt: "In de tijd van mijn gunst heb Ik u verhoord, en op de dag van de zaligheid heb Ik u geholpen." Ik zeg u, nu is de tijd van Gods gunst, nu is de dag van de zaligheid (2 Korintiërs 6:2). Ik geloof persoonlijk dat God elke persoon zal oordelen op basis van het licht dat ze hebben ontvangen. We kunnen het lot van een ziel niet kennen; alleen God kan dat weten. Maar het is onze plechtige plicht om te getuigen tegenover anderen over de weg van verlossing, net zoals iemand die getuige is van een verdrinkende persoon de plicht zou hebben om die persoon een reddingslijn toe te werpen of hem naar de kust te brengen. Het is simpelweg een beroep waarvan je voelt dat het op je gedaan wordt.

Wie worden naar de hel gestuurd?

“Maar voor de lafhartigen en ongelovigen en verfoeilijken en moordenaars en immorele personen en tovenaars en afgodendienaars en alle leugenaars, zal hun deel zijn in de poel die brandt van vuur en zwavel, wat de tweede dood is.” (Openbaring 21:8, nadruk toegevoegd).

Ik weet niet zeker of de poel een letterlijke poel van vuur is of dat het een figuurlijke staat van zijn vertegenwoordigt. We kunnen het niet zeker weten, misschien is het beiden en daarenboven nog meer, maar wat we wel weten over de poel van vuur is dat het een plek is vol kwelling en vernietiging. De Bijbel beschrijft de hel als een rijk van eeuwige duisternis (Judas 1:13). We hebben de keuze om verteerd te worden door het Licht of door de Duisternis. We zullen of door de één of door de ander voor eeuwig omarmd worden.

Het pad naar God begint met het besef van onze behoefte aan een Redder en om deze behoefte vervolgens volledig te erkennen. De apostel Paulus drukte het zo uit: "Er is niemand rechtvaardig, zelfs niet één... er is niemand die goed doet, zelfs niet één" (Romeinen 3:10-12). Paulus beweert dat niemand rechtvaardig verklaard zal worden door zich te houden aan een systeem van werken (de wet, vers 20). Hij legt uit dat rechtvaardigheid los van de wet is geopenbaard. De rechtvaardiging die noodzakelijk is om het tussen God en ons recht te krijgen is de opbrengst van de plaatsvervangende dood van Christus. Deze rechtvaardigheid wordt ons deel wanneer we ons bekeren (ons afkeren van de zonde en ons tot Christus wenden) en Jezus Christus accepteren als Koning van ons leven. De geschenk van Gods rechtvaardigheid is de enige ontsnapping uit een plaats van kwelling (Handelingen 4:12). Wanneer we reageren op het Evangelie, worden onze namen geschreven in het Boek des Levens (Openbaring 21:27), waarin iedereen opgetekend staat die zijn leven aan Christus overgeeft. Het lot voor degenen die zich realiseren dat hun naam niet in het Boek des Levens staat, is daarentegen verschrikkelijk:

En de dood en het dodenrijk werden in de poel van vuur geworpen. Dit betekent voor de tweede keer sterven, de poel van vuur. En als iemands naam niet geschreven bleek te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen (Openbaring 20:14-15).

Degenen die niet gered zullen zijn, worden beoordeeld op basis van het licht dat ze hebben ontvangen

Chuck Swindoll Charles R. Swindoll, *Growing Deep in the Christian Life*, Published by Multnomah Press, 1987. Page 324. deelt inzichten over de verschillende graden van straf in de hel:

Er zullen altijd mensen zijn die niet zoveel goddelijke inbreng hebben als anderen. Omdat dat waar is, geloof ik dat er in analogie ook graden van eeuwige straf zullen zijn. Kijk eens goed naar de woorden van Jezus:

Die dienaar die de wil van zijn meester kent en zich niet voorbereidt of niet doet wat zijn meester wil, zal met veel slagen worden geslagen. Maar degene die niet weet en dingen doet die straf verdienen, zal met weinig slagen worden geslagen. Van iedereen aan wie veel is gegeven, zal veel worden geëist; en van degene aan wie veel is toevertrouwd, zal veel meer worden gevraagd (Lukas 12:47-48).

Het moge duidelijk zijn dat niemand die Christus niet heeft gekend de eeuwigheid in de hemel zal doorbrengen. Maar de details van hoe God omgaat met degenen die Christus niet kenden omdat ze zo weinig tot niets hebben gehoord, kunnen heel goed worden benaderd door het idee van graden van straf. In elk geval kunnen we er vanuit gaan dat de hemel niet hun thuis zal zijn.

Wat hier ook opgaat is: hoe groter de invloed die iemand heeft, hoe groter de verantwoordelijkheid en verantwoording die daarmee gepaard gaat. Wees daarom niet te snel geneigd om posities van invloed over anderen te omarmen. Naarmate de invloed van een persoon toeneemt, neemt ook zijn niveau van verantwoordelijkheid toe:

Niet velen van u moeten veronderstellen leraar te zijn, mijn broeders, want u weet dat wij die onderwijzen strenger geoordeeld zullen worden (Jakobus 3:1).

Aan wie veel gegeven is, van deze zal ook veel worden gevraagd, Elke christen heeft een positie van invloed, vooral als ze in hun buurt of op hun werkplek bekend staan als een gelovige in Christus. Mensen observeren hoe je je leven leeft, wat je zegt en doet. Waar zij de eeuwigheid zullen doorbrengen zou zomaar eens af kunnen hangen van hun reactie op hoe ze jou als Christen ervaren. Komt de boodschap van Christus helder en liefdevol naar voren, zoals blijkt uit wat je zegt en doet? Het spreekt voor zich dat, net zoals er verschillende niveaus van beloning zijn voor de rechtvaardigen, er ook verschillende niveaus van straf zouden zijn voor degenen in de hel: degenen die zonder Christus zijn gebleven verschillen in slechtheid zou je kunnen stellen.

Laten we eens kijken wat Jezus leerde over twee personen die stierven en waar ze in de eeuwigheid terechtkwamen. De Heer geeft van dit verhaal niet aan dat het een gelijkenis is. Het is ook opmerkelijk dat één van de twee met een naam woord aangeduid, nl Lazarus, hetgeen ongebruikelijk is voor een parabel. Deze schrijver geeft hiermee aan dat Jezus een situatie overbrengt die echt is.

De rijke man en Lazarus

Er was een rijke man die gekleed was in purper en fijn linnen en elke dag in weelde leefde. Bij zijn poort lag een bedelaar genaamd Lazarus, bedekt met zweren en verlangde ernaar te eten wat er van de tafel van de rijke man viel. Zelfs de honden kwamen en likten zijn zweren.

"Toen kwam de tijd dat de bedelaar stierf en de engelen droegen hem naar Abrahams zijde. De rijke man stierf ook en werd begraven. In de hel, waar hij in kwelling was, keek hij op en zag Abraham van verre, met Lazarus aan zijn zijde. Daarom riep hij hem toe: 'Vader Abraham, heb medelijden met mij en stuur Lazarus om het topje van zijn vinger in water te dopen en mijn tong te verkoelen, want ik lijd pijn in dit vuur.' "Maar Abraham antwoordde: 'Zoon, bedenk dat je tijdens je leven je goede dingen hebt ontvangen, terwijl Lazarus slechte dingen ontving, maar nu wordt hij hier getroost en lijd jij pijn. En bovendien is er tussen ons en u een grote kloof ontstaan, zodat zij die van hier naar u willen gaan, dat niet kunnen, en niemand van daar naar ons kan oversteken (Lukas 16:19-26, nadruk toegevoegd).

Hoe worden de rijke man en Lazarus beschreven terwijl ze op aarde zijn? Hoe denkt u dat de levens van de twee mannen werden gevierd na hun dood?

Voordat we de passage onderzoeken, kan het nuttig zijn om te onderzoeken wat de Bijbel leert over waar de geesten en zielen van deze twee mannen naartoe gingen toen ze stierven. De hel enerzijds en de zijde van Abraham anderzijds beschrijven de twee ontlichaamde toestanden waarin deze mannen zich bevonden. Het Griekse woord Hades (Sheol in het Oude Testament) wordt vertaald als Hel. Hades komt tien keer voor in het Nieuwe Testament. Over waar de hel gesitueerd zou kunnen zijn, het volgende. Jezus vertelde ons dat terwijl Zijn lichaam in het graf was, Hij in het hart van de aarde zou zijn:

Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van een grote vis was, zo zal de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn (Mattheüs 12:40).

Toen Christus stierf, ging Hij naar een plek in het hart van de aarde; niet geheel toevallig bevindt zich daar het kolkende magma. De apostel Paulus schreef ook over het rijk van de overleden geesten en verklaarde dat het zich onder het aardoppervlak bevond: "**opdat in de naam van Jezus elke knie zich zou buigen, in de hemel en op de aarde en onder de aarde**" (Filippenzen 2:10). Er is daarnaast de opvatting dat het Hades een spirituele en geen fysieke plek in de aarde is, bestaande uit twee afzonderlijke compartimenten. De ene kant, genoemd naar de vader van de gelovigen, wordt Abrahams zijde (NIV) of Abrahams schoot (KJV) genoemd, wat de nabijheid van Abraham symboliseert. Een andere term voor de rechtvaardige kant is het paradijs. Jezus gebruikte deze term toen Hij sprak tot de gelovige moordenaar die naast Hem gekruisigd was: "Jezus antwoordde hem: '**Voorwaar, Ik zeg u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn**'" (Lukas 23:43). Dit paradijs kon niet de hemel zijn, want Jezus zei op de dag van Zijn opstanding tegen Maria Magdalena: "**Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet tot de Vader wedergekeerd**" (Johannes 20:17). Met andere woorden was Jezus nog niet bij Zijn Vader in de Hemel, terwijl Hij al wel in het paradijs geweest was, namelijk met de moordenaar. Deze Schriftgedeelten bevestigen ook dat toen Christus stierf, Zijn geest afdaalde naar Hades, waar Hij de sleutels van de dood en de Hel (Hades) van Satan nam (Openbaring 1:18). Jezus stak toen over naar de paradijselijke kant van de onderwereld en bevrijdde degenen die op God vertrouwden van de rechtvaardige kant, ook bekend als Abrahams kant, waar ze werden vastgehouden in het hart van de aarde. "**Maar Christus is inderdaad opgewekt uit de doden, als eersteling van hen die ontslapen zijn**" (1 Korintiërs 15:20). Jezus was de eerste die de dood overwon en kon dankzij Zijn plaatsvervangende dood aan het kruis als eerste mens de hemel binnengaan.

De passage in Lucas 16 biedt een glimp van de gebeurtenissen die plaatsvonden in Hades tijdens de tijd dat Jezus sprak, en presenteert een waargebeurd verhaal over het lot van twee heel verschillende mannen en hun bestemming na de dood. Deze passage noemt de namen

van Lazarus en Abraham, en in sommige manuscripten (zoals de Vulgaat) wordt de rijke man aangeduid als Dives, wat de Latijnse term is voor rijk.

De situatie van de twee mannen tijdens hun leven (verzen 19-21).

Deze rijke man wordt beschreven als iemand die de Prada- en Armani-kleding van zijn tijd droeg: paarse en fijne linnen kleding. Deze rijke man leefde elke dag weelderig, genoot van het beste eten en de beste wijnen en woonde in het meest statige landhuis in de stad. Het is geen overdrijving om aan te nemen dat hij algemeen werd erkend als iemand om te benijden en een prominente figuur was in zijn tijd.

Lazarus werd bij de poort of portiek van de rijke man neergelegd. Het Griekse woord dat vertaald is als "gelegd" is ballo, wat 'met kracht weggooiën' betekent. Hij was er op ruwe wijze heen geslingerd en de tekst wekt de indruk dat hij daar gewoon bleef liggen, simpelweg omdat het aan kracht ontbrak om op te staan terwijl het leven integendeel langzaam uit hem wegvloede. De poort waar ze Lazarus in gooiden was waarschijnlijk de ingang van de achterste dienstingang waar de dienaren afval weggooiden en waar de honden zich verzamelden om de uiterst pijnlijke zweren op zijn huid te likken (v. 21). Het was duidelijk dat Lazarus erg ziek was, want hij zat onder de infecties: zijn systeem kon de vele ontstekingen niet meer te boven komen. Hij was waarschijnlijk te ziek om zich nog te kunnen verplaatsen en moest noodgedwongen blijven op de plek waar hij was neergegoid. Vanuit daar restte hem niets anders dan te bedelen om restjes eten die van de tafel van de rijke man vielen, te hopen dat men hem die zou geven. Het beeld dat Jezus schetst is dat van een man die te zwak is van ziekte en honger om de honden af te weren en die niet meer in staat is om zichzelf te helpen.

De toestand van de twee mannen in de eeuwigheid (verzen 22-26)

Er vond geen begrafenis of uitvaart plaats voor Lazarus toen hij stierf. Het is waarschijnlijk dat als niemand om hem gaf toen hij nog leefde, het bij zijn dood niet anders was. De Schrift spreekt luid en duidelijk over dit onderwerp in zijn stilte. Daarentegen werd de rijke man begraven, waarschijnlijk in een weelderige ceremonie met openbare rouwklagers die hun rouw luidruchtig en tegen betaling lieten horen. Natuurlijk kon dat de rijke man niets schelen toen hij stierf, hij was immers doo den had niets meer aan aardse rituelen. In plaats daarvan was hij behoorlijk verrast toen hij erachter kwam dat hij zich in de hel bevond. Terwijl hij bij de poort van de rijke man woonde, kende waarschijnlijk niemand de naam van Lazarus, maar iedereen kende de naam van de rijke man. Aan de andere kant van de poort van de dood worden de zaken echter omgedraaid; hier is de naam van Lazarus bekend en wat de rijke man betreft, zijn naam is niet bekend en hij is een niemand. Hoe triest is het te bedenken dat velen die geloven dat de dood vernietiging is, zich integendeel zeer bewust zullen zijn wanneer ze de eeuwigheid binnengaan door de poort van de dood.

[Sommigen zeggen dat wanneer de dood komt, het echte jij - je geest - in een staat van zielslaap zal komen waarin niets wordt ervaren en het bewustzijn ophoudt. Wat duidt er in deze passage op dat het wel eens anders zou kunnen zijn?](#)

Het eerste waar de rijke man mee geconfronteerd wordt, is volslagen kwelling (v. 23). Het Griekse woord dat wordt gebruikt is "basanos", wat zich vertaalt naar "naar de bodem gaan, de laagste marteling of kwelling, de ultieme toetssteen". Deze Griekse term zou een aanduiding kunnen zijn voor een eerdere aanname, namelijk dat er verschillende niveaus van

lijden zijn in de hel, en het diepste niveau van kwelling is wat deze man ervaart (tegenwoordige tijd, aangezien hij daar vandaag de dag nog steeds is). Zijn tong brandt en hij verlangt naar water om deze af te koelen. Hoewel hij geen fysiek lichaam heeft, ervaart hij nog steeds een gevoel van aanraking en lijdt hij ondraaglijke pijn. Hij heeft ook een gewaarwording van zicht en herkenning, want hij zag Lazarus over een enorme kloof met Abraham aan zijn zijde. Hoe pijnlijk is het om het paradijs te kunnen zien, wetende dat het te laat is, en dat hij daar nooit ook maar een moment van zal ervaren.

Later, bij het oordeel van de Grote Witte Troon in Openbaring 20:11-15, lezen we dat de dood en Hades in de Vuurpoel worden geworpen, hetgeen resulteert in eeuwige duisternis. Vanaf dat moment zal de voormalige rijke man niets meer kunnen zien. Tot die tijd behoudt hij echter zijn vermogens, onder andere het vermogen om te spreken; hij roept Abraham aan en uit zijn pijn. Het lijkt erop dat er geen verandering is in zijn houding ten opzichte van Lazarus, omdat hij nog steeds gelooft dat hij Lazarus kan bevelen om water voor hem te halen en om zijn broers te bezoeken (v. 24). Zijn beroep op Abraham is enigszins manipulatief. Hij spreekt hem aan als Vader Abraham, wat suggereert dat hij een relatie met hem heeft vanwege zijn lidmaatschap van een natie van geloof in God. Hoe bedrogen is hij! Het is net als degenen die geboren zijn in christelijke landen die zichzelf christen noemen, maar geen echte relatie met God hebben door Christus. Het is niet mogelijk zich te laten voorstaan op enkel een fysieke geboorte in een bepaalde religie, dat alleen zal je redding niet zijn. Hij bezit ook nog steeds het vermogen om te horen; hij kan luisteren naar Abraham die tot hem spreekt.

Abraham antwoordde de rijke man en sprak woorden die hem voor altijd bij zouden blijven. Hij zal zich zijn leven (vs. 25) op aarde kunnen herinneren inclusief alle kansen die hij miste om berouw te tonen en zijn leven aan God te wijden. Wat zal dat pijnlijk zijn! De geest zal heel helder zijn; onze vermogens zullen bij ons blijven, misschien zelfs nog wel meer in de eeuwigheid, mede omdat er geen afleiding zal zijn vanuit ons fysieke lichaam. Er zal veel spijt zijn voor waardeloze daden, gecombineerd met een onvermogen om ze te corrigeren, want het zal te laat zijn: we hebben geen lichaam meer. Geen handen om te helpen, geen mond om aardige dingen te zeggen, geen benen en voeten om naar iemand toe te lopen. De voormalige rijke man heeft niemand om hem uit deze situatie te bidden; het is een misleiding van Satan om te geloven dat je je lot na de dood kunt veranderen. Zijn locatie was vast en een kloof scheidde hen, waardoor niemand er overheen kon (vs. 26). Waar de dood je vindt, zal de eeuwigheid je beperken. Volgens wat we in de Schrift zien, is er geen vagevuur, geen reïncarnatie en geen mogelijkheid tot verlichting. De tijd om je eeuwige bestemming te veranderen is hier en nu op aarde, voordat je sterft, voordat het te laat is.

[Heeft de financiële toestand en status van een persoon in dit leven iets te maken met zijn eeuwige bestemming? Komt een arm persoon in de hemel terecht op basis van het feit dat hij arm is? En zo niet, welke zonde leidde de rijke man dan naar de hel?](#)

Welke zonde leidde de ex-rijke man naar de hel?

Er zijn talloze zonden die de rijke man kan hebben begaan, maar zijn grootste zonde was dat hij heel tevreden was zonder God. Zijn leven was er een waarin hij geen behoefte aan een relatie met God voelde. Hij besteedde geen aandacht aan iets anders dan zijn eigen plezier en comfort. Het is mogelijk dat hij Lazarus nooit heeft opgemerkt of om hem heeft gegeven, wat zijn veroordeling zou hebben versterkt. Hij had de mogelijkheid om Lazarus te helpen, maar in plaats daarvan liet hij hem lijden en sterven. Hij geloofde dat het volkomen normaal en

natuurlijk was voor Lazarus om zich te wentelen in pijn terwijl hij zich overgaf aan een leven van luxe. Hij keek naar een medemens, hongerig en in pijn, en deed er niets aan, hij liet zich er niet door raken. Lazarus daarentegen was ontevreden en behoeftig op aarde zonder God, zocht Hem op in ervaren tekort en vond Hem, genadig en genadig. De rijke man voelde geen behoefte. Beiden werden geboren in de wereld met behoefte aan vergeving en een relatie met de Auteur van het leven:

Gedurende ons leven op aarde biedt God kansen om het pad naar Zijn thuis te zoeken. Dit is de universele behoefte van ieder mens op aarde: God vinden. Na de dood eert God de keuzes die we tijdens ons leven maken. Als we ervoor kiezen om zonder God op aarde te leven, zal Hij onze wensen voor de eeuwigheid vervullen. Als je door het leven gaat zonder God of de eeuwigheid in overweging te nemen, zoek Hem dan nu op terwijl je nog Zijn genade kunt ervaren. Waarom zou je nog een seconde wachten? Ongetwijfeld zal je spirituele tegenstander, de duivel, proberen je ervan te overtuigen om deze boodschap uit te stellen tot een andere dag, maar Christus wacht met open armen op je en je kunt je in deze armen op laten nemen, hier en nu.

Een smeekbede voor de levenden (verzen 27-31).

"Hij antwoordde: 'Dan smee ik u, vader, stuur Lazarus naar het huis van mijn vader, want ik heb vijf broers. Laat hij hen waarschuwen, zodat zij niet ook in deze plaats van pijniging komen.' "Abraham antwoordde: 'Zij hebben Mozes en de profeten; laten ze naar hen luisteren.' " 'Nee, vader Abraham,' zei hij, 'maar als iemand uit de doden naar hen toe gaat, zullen ze zich bekeren.' "Hij zei tegen hem: 'Als ze niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen ze niet overtuigd worden, zelfs niet als iemand uit de dood opstaat' (Lukas 16:27-31).

Waarom was de voormalige rijke man zo bezorgd over zijn broers die nog op aarde waren? Hij bad twee keer terwijl hij in de hel was. Het eerste gebed was voor water; het tweede was voor zijn broers op aarde. God wees beide verzoeken af. God wees het gebed om waarschuwing van de broers af, hoe goed bedoeld het ook leek, simpelweg omdat de man zijn kans al had gehad. Tijdens zijn leven op aarde was de man ontrouw aan zijn verantwoordelijkheden jegens de mensen om hem heen, met name zijn broers. Hij gaf zijn broers een voorbeeld van een man die tevreden was zonder God. Nu hij in de hel was, realiseerde hij zich dat zijn broers leefden volgens het model dat hij hen had gegeven, namelijk een tevreden leven zonder God. Het enige dat de kwelling voor een persoon in de hel kan vergroten, is voor altijd gevangen zitten met degenen die je daarheen hebt geleid. Zoals we al zeiden: we beïnvloeden elkaar ten goede of ten kwade. Laten we ons inzetten om trouw te zijn aan degenen die hun leven naar ons modelleren: onze broers, zussen, zonen, dochters en naaste familieleden. We moeten met heel ons hart voor Christus leven. Andere levens hangen er namelijk vanaf.

Waarom weigerde Abraham een boodschapper te sturen naar de broers van de rijke man? De voormalige rijke man en zijn broers hadden het Woord van God (in die tijd hadden ze de geschriften van Mozes en de profeten). Dat is alles wat mensen nodig hebben als getuigenis. Als ze Gods woorden niet geloven, zullen ze het ook niet geloven, zelfs niet als iemand uit de dood zou opstaan. Gods geschreven Woord is het meest cruciale bewijs dat men kan onderzoeken om zich voor te bereiden op het leven in de eeuwigheid. Het negeren ervan vormt een groot gevaar voor iemands eeuwige leven na het graf. In dit kader is het wellicht veelzeggend dat de arme man Lazarus heette, naar Jezus' vriend die Hij uit de dood had terug gehaald. (Joh 11:1-44)

Wat zijn de belangrijkste lessen die we uit deze passage kunnen leren?

1. Één van de belangrijkste lessen is dat het hier nu tijd is om de Heer te zoeken, niet later.
2. Ten tweede hebben onze acties gevolgen die misschien niet altijd op aarde voelbaar zijn, maar ze volgen ons tot in de eeuwigheid.
3. Een andere les is dat we anderen meer beïnvloeden dan we beseffen.
4. Ten vierde dient Gods Woord als het meest kritische bewijs voor de voorbereiding op het eeuwige leven.
5. De vijfde les is dat, ongeacht onze economische positie in deze wereld, als we Christus niet hebben, we geen eeuwig leven met God hebben (1 Johannes 5:12).

Gebod: Vader, dank U dat U ons in Uw Woord duidelijk laat zien wat we moeten doen om ons voor te bereiden op de eeuwigheid. Ik vraag dat iedereen die geen vertrouwen heeft in zijn eeuwige bestemming bidt en U zoekt totdat hij het eeuwige leven in Christus vindt. Laat niemand van ons tevreden zijn in het leven zonder U. Help ons als we degenen bereiken die Christus niet kennen, zodat we hen kunnen leiden van het Koninkrijk der Duisternis naar Uw Koninkrijk van Licht. Amen.

Keith Thomas. E-mail: keiththomas@groupbiblestudy.com